

Lizák Pálma:

Óda a kicsi piros traktorhoz

Csobánka híres, Csobánka szép,
Dombjai zöldek, a távoli hegy kék,
Üde kép az, mit hegy, s a völgy kínált,
De az én lelkem más témát kívánt.

Tétlen téblábolok a tábor „zöld” gyepén,
Lesem a társaim, kiket fűt szenvedély,
Várom az ihletet, várom a csodát,
Végre megpillantom a kedves masinát.

Zötyögve araszol a nyitott kapunál,
Kis piros ruháján a csúnya por megáll,
Lámpa-szeme vidáman rám kacsint,
És kábel-kezével magához int.

Elő hát papír, toll, radír és ceruza,
Ez üdvös pillanat el ne szálljon soha,
Itt az én időm, megjött a múzsa már
Minden alkatrésze kitarulva vár.

Lázasan dolgozom, iramlik a kéz,
Színezem és festem, míg tarka lesz a kép,
Kicsiny traktorom virít, mint száz virág,
Kilóg a sorból, de így kerek a világ.

(Csobánka 2000. Július)

